

Страни в главното производство

Ищец: Maribel Dominguez

Ответници: Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на член 7 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3) — Платен годишен отпуск на работниците — Възникване на правото на отпуск независимо от вида и продължителността на отсъствието на работника — Национална правна уредба, която обуславя предоставянето на този отпуск от действително полагане на труд не по-малко от десет дни през референтната година — Задължение на националната юрисдикция да не приложи национални разпоредби, които противоречат на правото на Съюза

Диспозитив

1. Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби или практики, които предвиждат, че правото на платен годишен отпуск е обусловено от наличието на период на действително полагане на труд не по-малко от десет дни или от един месец през референтния период.
2. Запитващата юрисдикция трябва да провери, като вземе предвид цялото вътрешно право, по-специално член L. 223-4 от Code du travail, и като приложи признатите от последното методи за тълкуване, за да гарантира пълната ефективност на член 7 от Директива 2003/88 и да стигне до разрешение, което съответства на преследваната от нея цел, дали може да тълкува това право така, че отсъствието на работника поради злополука по пътя към или от работното място да може да се приравни на някоя от хипотезите, посочени в този член от Code du travail.
Ако такова тълкуване не е възможно, националната юрисдикция трябва да провери дали предвид правното естество на отговорниците в главното производство срещу тях може да бъде изтъкнато непосредственото действие на член 7, параграф 1 от Директива 2003/88.
Ако националната юрисдикция не постигне предвидения в член 7 от Директива 2003/88 резултат, увредената от несъответствието на националното право с правото на Съюза страна все пак ще може да се позове на Решение от 19 ноември 1991 г. по дело Francovich и др. (С-6/90 и С-9/90), за да получи евентуално обезщетение за претърпяната вреда.
3. Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба, която предвижда платен годишен отпуск с продължителност, която е по-голяма или равна на гарантираната от тази директива минимална продължителност от четири седмици в зависимост от основанията за отсъствие на работника по болест.

Решение на Съда (голям състав) от 17 януари 2012 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — A. Salemink/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Дело С-347/10) ⁽¹⁾

(Социално осигуряване на работниците мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Работник, нает на платформа за добив на газ, разположена в континенталния шелф, прилежащ към Нидерландия — Задължително осигуряване — Отказ за предоставяне на обезщетение за неработоспособност)

(2012/С 73/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: A. Salemink

Ответник: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank Amsterdam — Тълкуване на членове 45 и 355 ДФЕС, на член 52 ДЕС и на дялове I и II от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) — Неприлагане на националната система за задължително здравно осигуряване по отношение на лицата, които пребивават на територията на друга държава членка и работят на сондажна платформа, разположена в нидерландския континентален шелф, в полза на работодател, установен в Нидерландия

Диспозитив

Член 13, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г., и член 39 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат работник, предоставящ работна сила на неподвижно съоръжение, разположено в континенталния шелф, прилежащ към държава членка, да не е задължително осигурен в тази държава членка по силата на националното социалноосигурително законодателство единствено поради факта че не пребивава в тази, а в друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 234, 28.8.2010 г.⁽¹⁾ ОВ С 246, 11.9.2010 г.